Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)

- Svi kapelnici glazbenih društava Donjih Kaštela od osnivanja do danas
- Ivan Barišin (1888.-1966.)
- Ivan Jerić (1888.-1960.)
- Ivan Berket (1873.-1961.)
- Anton (Tonći) Jerić (1916.-1946.)
- Andro Sentinella (1897.-1970.)
- Anton Vuletin – Grinteša (1905.-1993.)
- Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)
- Jakov Vuletin "Jakin" (1874.-1943.)
- Berislav Vuletin (1932.-2017.)
- Vid Kuzmanić (1907.-1990.)
- Šime Lukšić (1947.-2004.)
- Damir Marušić (1963.)
- Miro Pušić (1962.)
- Davor Lozić (1972.)
- Grgo Grubišić (1966.)

- Svi kapelnici glazbenih društava Donjih Kaštela od osnivanja do danas
- Ivan Barišin (1888.-1966.)
- Ivan Jerić (1888.-1960.)
- Ivan Berket (1873.-1961.)
- Anton (Tonći) Jerić (1916.-1946.)
- Andro Sentinella (1897.-1970.)
- Anton Vuletin – Grinteša (1905.-1993.)
- Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)
- Jakov Vuletin "Jakin" (1874.-1943.)
- Berislav Vuletin (1932.-2017.)
- Vid Kuzmanić (1907.-1990.)
- Šime Lukšić (1947.-2004.)

- Damir Marušić (1963.)
- Miro Pušić (1962.)
- Davor Lozić (1972.)
- Grgo Grubišić (1966.)

Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)

Kapelnik *Hrvatske glazbe* (1883.-1889.)

Gostujući kapelnik: HGD „Bijać“ Kaštel Štafilić

Ivan Bozzotti rođen je u Trogiru 21. veljače 1859. godine. Sin je trogirskog kapelnika, orguljaša, zborovođe, melografa, glazbenog pedagoga i skladatelja Josipa Bozzottija (1830.-1890.). Glazbeno obrazovanje je stekao kod svog oca, a od 1885. godine u Trogiru je započeo svoju svestranu glazbenu aktivnost kao kapelnik *Narodne glazbe*, glazbeni pedagog, orguljaš i zborovođa Zborno-opatske crkve (katedrale), te kasnije i kao dirigent gradskog pjevačkog zbora i tamburaškog orkestra.

Krajem 19. stoljeća kratko vrijeme je bio kapelnik u Kotoru, a početkom dvadesetih godina 20. stoljeća zakratko djeluje kao kapelnik i glazbeni učitelj u Mostaru i nešto kasnije u Metkoviću i Makarskoj. Bavio se skladateljskim i melografskim radom. Danas je poznato oko 40 njegovih skladbi od kojih mu je za života tiskano jedanaest za tamburaški orkestar, *Šaljive pjesme za vesela društva* za glas i glasovir, *Polka Francaise* za glasovir te *Zbirka nabožnih napjeva* za glas i orgulje. Kao majstora i promicatelja tamburaške glazbe spominje ga Božidar Širola u svojoj *Povijesti hrvatske glazbe* (Zagreb, 1922. str. 104.), te Josip Andrić u svom

djelu *Tamburaška glazba* (Slavonska Požega, 1962.), a kao istaknuti crkveni glazbenik uvršten je u knjigu *Crkvena glazba – priručnik za bogoslovna učilišta* (Zagreb, 1988., str. 189.). Uz brojna priznanja, za svoj rad je odlikovan crnogorskim naslovom Danilova reda.

Za grad Trogir je Ivan Bozzotti sve do svoje smrti bio personifikacija glazbenog života, a ostavio je vrijedan trag i u glazbenoj kulturi Donjih Kaštela. Naime, tijekom svoga rada u Trogiru, Ivan Bozzotti povremeno djeluje u Kaštel Novome, gdje je pri *Poljodjelskom društvu* 1883. godine osnovao *Hrvatsku glazbu* i bio njezinim kapelnikom do 1889. godine. Svojom je glazbenom podukom, među ostalima, osposobio i trojicu donjokaštelanskih kapelnika: Jakova Vuletina – Jakina, Ivana Berketa i Ivana Jerića.

Umire 19. travnja 1935., a pokopan je na mjesnom groblju u Trogiru uz ispraćaj Narodne glazbe Trogir i zvukove njegove posmrtne koračnice "Mojoj majci".

Obitelj Bozzotti izumire s muškom lozom, smrću Ivanova sina Josipa Bozzottia Obrovića 1923. godine.

Više o obitelji Bozzotti OVDJE.

Obiteljska grobnica Bozzotti na gradskom groblju u Trogiru